మూండు గుమ్మాలు అమ్మాయి

ని. యస్. డి. పమోద్

కొత్తకోటలో ఆగుబాటు వర్షం వచ్చింది. వర్షం కొట్టేయ్ మొండి నైతిక్కినా [illegible] మనుష్యుల గుర్తుకొస్తుంది. అవి జరిగి దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాలు కావచ్చు. అయినా [illegible] పోని మాటలవి. మెరుపుల వెలుగు, గాలి [illegible], వర్షం, మధ్య మధ్య ఉరుములు, [illegible], [illegible] గుమ్మాలు నా కళ్ళముందు గిరగిర తిరిగిపోతాయి. పశ్చాత్తాపం, భయం తొక్కిసలాడుతాయి. ఆ జరి [illegible] నందుకు ఎంతో విచారిస్తాను ఇప్పటికీ!

ఆ రోజు ఎందుకో నాకిష్టం, గాలి ఏదో [illegible] దగ్గర [illegible] [illegible] [illegible] మరి పెంచేశాయి. [illegible] వచ్చేశాం. [illegible] సహాయకరం [illegible] వెళ్ళిపోయాం. [illegible] [illegible] బిక్కుమంటూ చూస్తున్నా. [illegible] కొచ్చింది. [illegible] వచ్చుకొని [illegible].

ఉక్కగా [illegible]. [illegible] ఆవేశం. [illegible] కేకలు. అంతులేని [illegible] [illegible] [illegible] ముదురుగా [illegible] వడిగాను [illegible] నా పక్కన కూర్చున్న అమ్మాయి నా వంక [illegible] చూసింది. [illegible] [illegible] లేదు. [illegible] వేసుకొంటూ కూర్చున్నా. [illegible] వచ్చింది. [illegible] చాలావరకూ [illegible] [illegible] [illegible] ఆతృతగా [illegible]. [illegible] దూరంలో [illegible] కాదు. [illegible] [illegible] అంటికి [illegible] కిటికీ మూశాను. అప్పటికే ఉరుములు ప్రారంభమైంది. [illegible] [illegible] నెమ్మదిగా [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ఉండేవాళ్ళు. [illegible] [illegible] లేదు. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ముందు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. కాని నా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] బుద్ధి కావటం లేదు. అమ్మకు, [illegible] ఎందుకు వచ్చేస్తున్నానో [illegible] చెప్పాలి. 'ఆరోగ్యం బాగా లేదు' అనేస్తే! [illegible] [illegible] దిగబెట్టడానికి మీ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] 'బంగారు [illegible]' అని [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

చూస్తున్నారు కాబట్టి. ఇలా అడ మూర్తి అంతే వరకైనా ఉంటాయి... తెలిసితే కళ్ళు తెంచుకొని [illegible] [illegible] [illegible]

బండి చాపట్ల స్టేషన్లో ఆగింది. [illegible] [illegible] గబగా దిగిపోయ్యారు. నే [illegible] [illegible] తొందరలేదు. తలుపు గట్టిగా మూసేశాను. బయట వర్షం కొండపోతగా ఒకటే ధార. దానికి [illegible] పుట్టుకొచ్చిందేమో అనిపిస్తుంది. గుండె [illegible] వేసుకున్నా. దేవు దొచ్చినా తలుపు తీయకూడదని నిర్ణయించుకున్నాను. అయినా ధైర్యం చాలటంలేదు. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ! నే [illegible] ఈ బండి ఎందుకు [illegible]. [illegible] [illegible] ఎంత హాయిగా ఉండేది.

ఇప్పుడిప్పుడే ధైర్యం చిక్కుతున్నట్టుంది. [illegible] [illegible] భయాన్ని [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] లాభంలేదు. [illegible] [illegible] [illegible]. ఒకవేళ [illegible] [illegible] [illegible]! కాని [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. కాబట్టి, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] లేదు. [illegible] [illegible] [illegible] మొదలకుండా [illegible] [illegible] [illegible] కిష్టంలేదు. [illegible] [illegible] [illegible]. కిటికీ సందులోంచి గాలి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] కళ్ళు [illegible] [illegible] కాని

శూన్యం భూతంలా తరుముతూ వస్తే అను ఘాతుకు కూడాను నా మొహానికి!

కళ్ళు తెరిచే సరికి రైలు ఆగి వుంది. బైట గాలి పెద్దెను ఊపేస్తుంది. ఇది మామూలు స్టేషను కాదని తెలుసుకోడానికి ఆట్టే సేపు పట్ట లేదు. అతి కష్టం మీద తలుపు తెరిచి చూశాను. బైట ఎవ్వరూ లేరు. లైట్లు కూడా ఆరిపోయాయి. అసలు బండి ఆగి ఎంత సేపయిందో నా కర్థం కాలేదు. దిగి స్టేషన్లో కూచుందామనుకున్నా కాని ఒక్క దాన్నే!

ఇక రైల్లో వుండటం అసంభవమనిపించింది. దిగి స్టేషన్లో కెళ్ళి ఏ ఊరో కాస్త పరికించి చూశాను. 'కావలి' అని కనిపించేసరికి పోయిన ప్రాణం లేచివచ్చినట్లైంది. మా బాబాయి యిక్కడే ఉంటున్నాడు. ఇల్లు కూడా తెలుసు. డోర్ నెం.16. వెంటనే గాలి తాపునకు తట్టుకుంటూ, వర్షంలో నడుస్తూ నడక సాగించాను. ఇల్లు ఆట్టే పెద్దది కాక పోయినా నా ఒక్కదానికి స్థలం దొరక్క పోతుందా. అయినా ఆయన అన్న కూతుర్ని. ఆమాత్రం గౌరవించలేడా. ఇల్లు దగ్గరే కాబట్టి త్వరగానే వచ్చేశాను. బట్టలు తడిసి ముద్దయి పోయాయి. వరండాలో నిలబడి బాబాయికి ఏం చెప్పాలా అని ఆలోచించాను. బైట ఉరుములు, మెరుపులు గాలి మోత వినిపించేసరికి అప్రయత్నంగా తలుపులు దబ దబా బాదాను.

"ఎవ రది?' లోపల్నుంచి మగ గొంతు.

బాబాయి నిద్రలో ఉండి వుంటాడు. నే నొచ్చిన సంగతి ఆయన కేం తెలుసు?

''నేనే బాబాయ్' సొంత కూతురులా సమాధానం చెప్పాను.

మళ్ళీ ఏ గొంతూ వినిపించ లేదు. నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. బయట గాలి మోత కొద్దిగా తగ్గింది. ఇంట్లో లైటు వెలిగింది. తలుపు తియ్యడానికి బాబాయి వస్తాడో, పిన్ని వస్తుందో?

తలుపు బళ్ళున తెరవ బడింది. నా గుండె ఒక్క సారిగా ఝల్లుమంది. ఇత నెవరో నడికాటు మనిషి. లుంగీ, బనియను మీద వున్నాడు. కళ్ళు ఎర్రగా చింతనిప్పుల్లా ఉన్నాయి. నాగొంతులో తడారిపోయింది.

''ఎవరమ్మా మీరు?''

''నేను... నేను...'' ఏం చెప్పాలో మరిచిపోయాను. మళ్ళీ కొంచెం సంబాళించుకొని ''ఇక్కడ మా బాబాయి తిలక్‌గారు వుండాలి... పోస్టుమాస్టారు.''

''పోస్టుమాస్టారా? ఇక్కడా?''

''అహా! కాదు, రైల్వే స్టేషన్ మాస్టర్. గారపాటి తిలక్‌గారు....''

''ఓహో, అయినా... ఆయన ట్రాన్స్‌ఫర్ పోయారు.''

''మరి, నేను యీ బండిలో వచ్చాను....'' ఏం చెప్పాలో అర్థం కావటంలేదు. స రంతా చూస్తున్నట్టే వుంది. కాని కనిపించ లేదు. వింటున్నట్టే వుంది కాని వినిపించడం లేదు. ఏదో గుయ్యారంలో గిరగిరా తిరిగి పోతున్నాను.

మరేం భయంలేదు. లోపలికి రండి.'' నిశ్చలంగా అన్నాడు. ''లోపలికి వెళ్ళరా లేదా. రండి'' పోనీగా అంటున్నాడు మనిషి మర్యాదా వుస్తు ఒక త్తి.

నాకు తేళ్ళు పాకుతున్నట్టుంది. ఒక్క దానికి మాత్రం పోలేపోగా అనుకున్నా. కాళ్ళు కదలటం లేదు. గుండెలో దడ పుట్టిపోతున్నా.

''రండి'' చెయ్యి పట్టుకోబోయాడు.

ఒక్క ఉదుటున బైట పడ్డాను. నా వెంట పడుతూ వచ్చింది. వెనక్కి తిరక్కుండా ఎటు నా దారి పోతున్నా. నా కళ్ళంలో నాలు ఎటు. గాలి కొద్దిగా తగ్గినా వర్షం కురుస్తూనే వుంది. ఊరంతా సంపోయిన శ్మశానంలా వుంది. ఏవో యిళ్ళు గడియలా కనిపిస్తున్నాయి. గుండె వేగం రెట్టింపయింది. రొప్పు మధ్య తిరిగి వెనక్కి చూశాను. ఆ గుమ్మంలో అతను తొంగి చూస్తున్నట్టే వున్నాడు. రొప్పుతూ రెండో వైపు కొచ్చాను. మళ్ళీ స్టేషనుకు వెళ్ళ డానికి దిక్కు లేదనిపించింది. మళ్ళీ దారిలో ఆ ఒయ్యం ఎదురైతే!

ఇంత పెద్ది సంసారు ఉన్నారు. నన్ను అదో టైపు వాడు ఎవరో వుంటాడు అనుకున్నా. ముందు దొక సెంటర్లో కనిపించింది. కాస్త వెలుతురుగా ఉంటుంది. ధైర్యంచేసి తలుపు దగ్గర కెళ్ళి మెల్లిగా తట్టాను. ఎవ్వరూ పలుకలేదు.

''ఏవండీ, కాస్త తలుపు తీస్తారా?'' అనేటప్పటికి గొంతు పెగిలి కొంచెం గట్టిగా అరిచాను. ధైర్యం చేసి గట్టిగా తలుపు తట్టాను. ఏమీ వినిపించటం లేదు. ఎవరో లేచిన చప్పుడు వినిపించింది. గుండె కాస్త కుదుటపడింది.

ఒక యువకుడు. పొడుగ్గా ఫుల్‌గానో ఫులేనో ... తలుపు తెరిచి అలాగే చూస్తూ నిలబడిపోయాడు.

''ఈ బండిలో వచ్చానండి. ఊరంతా ఎక్కడా తల దాచుకోవడానికి స్థలం దొరకటంలేదు. కాస్త చోటు యిస్తారో...''

అలా పై ప్రాణం పైనే పోతున్నట్టుంది. ఆక మూలుగు మూలిగాడు. ఇటూ అటూ యిటూ చూశాడు. ఏదో చెప్పబోయి గుటక వేశాడు.

కోతి మార్కు నల్ల పళ్ళపొడి

స్థాపితము 1911

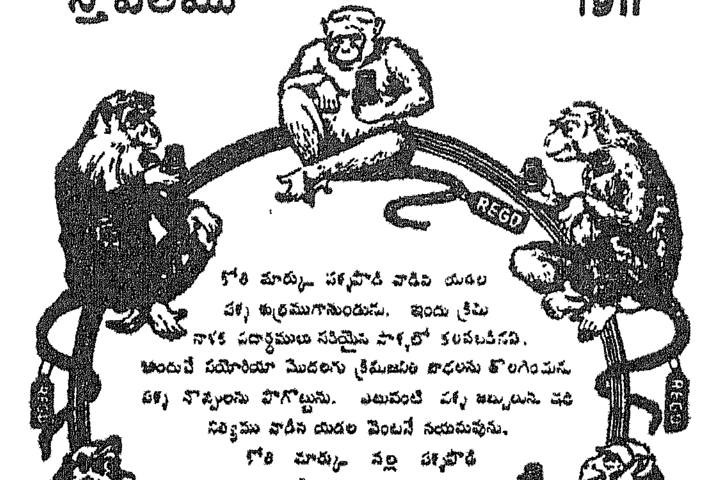

హైదరాబాద్ బ్రాంచి : సుల్తాన్ బజార్ సెంట్రల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియాకు ఎదురుగా హైదరాబాద్ (దక్కన్).